

Tôi muốn bắt đầu bằng những từ bình thường trong tiếng Việt. Những từ không gây sốc, không khiêu khích ; những từ bình dị, không bao hàm một năng lượng đối mới nào ; những từ cũ kỹ, như chính tôi. Tôi đưa chúng vào trong cái thế giới bé nhỏ của riêng tôi, ở đó, không phải chữ cái tạo thành từ mà ngược lại, các từ góp phần tạo thành một chữ. Khi quá trình đó kết thúc, chữ sẽ từ bỏ bảng chữ cái, nơi chúng tồn tại như những ký tự đơn thuần, để đi vào trang giấy và có một số phận.

Tôi muốn bắt đầu bằng các chữ cái đơn lẻ, cô độc, độc lập. Các chữ còn chưa kết hợp lại với nhau để tạo thành từ, các chữ không có nghĩa. Tôi tìm cách đem cho mỗi chữ một ý nghĩa, và để tự xác lập cùng với chúng.

Đối với tôi, mỗi chữ cái giờ đây là một cơ thể, một sinh thể, trong đó các tế bào vận động. Và đương nhiên, nếu đã là sinh thể thì những chữ cái của tôi sẽ không bắt tử như đồng loại của chúng trong bảng alphabet. Chúng sẽ chỉ có một thời hạn ngắn ngủi để sống, như mọi sinh vật khác. Nếu có một bất công nào mà chữ phải chịu thì đó là : chúng không thể chống lại ý muốn của người đã làm ra chúng, người đó, trong khi muốn thoát khỏi một giới hạn này đã vạch nên một giới hạn khác. Nhưng cũng có thể nói : chúng đã đến như một tiếng gọi, một đòi hỏi được ra đời, và vượt qua cái gọi là ý muốn để ra đời. Bất công đối với từ là ở chỗ : chúng bị bó hẹp trong chữ, chúng không thể sinh sôi nảy nở một cách tự do trong cái cấu trúc thân xác chật hẹp ấy của chữ cái.

Tôi không hề có một chỗ nào trong cái vũ trụ từ A đến Z, vì thế mà tôi buộc phải đưa vũ trụ ấy vào cái không gian nhỏ xíu và hạn hẹp của thân thể tôi cao 1m 52 và nặng 45kg. Nhưng tôi biết tôi không thể cầm tù vũ trụ A-Z ấy, nó không lúc nào thuộc về tôi, kể cả khi tôi tưởng rằng đã tạo ra nó. Tôi và nó là một mối quan hệ chưa xác định, mặc dù đã được xác lập. Từ đó tôi bước vào và đi ra...để trở thành một cái tôi của chữ.

A
ừ Z để
t n

k h ô n g

c
ó

c h ã c h o

TÔI

Cách đọc : từ trên xuống dưới, từ trái qua phải, theo quy tắc viết chữ.

Tôi không thể tiếp tục những gì đã được bắt đầu bằng chữ « tôi »
 Tôi không thể ngừng những gì đã được bắt đầu bằng chữ « tôi »

Sự	sâu
bắt	của
lục	những
ản	suy
náu	tư
trong	đang
mọi	đòi
ngóc	được
ngách	gọi
của	thành
cơ	ngôn
thể.	ngữ.
Trong	Tôi
óc	nhìn
trong	thấy
xương	tôi
thịt	xuyên
gân	qua
tủy	một
miệng	cuộc
mắt	hiện
tim	tồn
trong	khác
lục	hiện
phủ	tồn
ngũ	của
tạng.	chữ.
Tôi	Tôi
trượt	khóc
bên	cho
cạnh	giấy
tôi.	vì
Tôi	chữ
ở	không
ngoài	phải
tôi.	được
Tôi	viết
gỗ	ra
cửa	bằng
chính	mực
tôi.	không
Vì	thể
không	khô
thể	cũng
đến	chẳng
tận	có
cùng	hình
đáy	hài.

Tôi	Tôi	một	Tôi
làm	sẵn	chỗ	hành
đau	đuổi	dưới	hạ
Từ	Từ	mặt	Từ
khi	vì	trời.	vì
trói	chúng	Và	chúng
chặt	thường	cho	luôn
chúng	tìm	tới	phát
trong	cách	lúc	sáng
bộ	vượt	tôi	và
khung	ngục	tự	đốt
chữ	và	nguyện	tôi
hạn	dồn	quay	cháy
hẹp.	đuổi	trở	trụi.
Tôi	tôi	lại	Tôi
dùng	cho	nhà	tra
bạo	tới	tù	tấn
lực	tận	chữ	Từ
cưỡng	sự	để	vì
bức	thật	bắt	chúng
Từ	cho	đầu	tắm
vào	tới	một	tối
nhà	lúc	tắm	và
tù	tôi	tối	làm
chữ.	buộc	khác.	tôi
Tôi	phải vượt ngục để tìm lấy cho mình	sợ	
làm tắt	ánh sáng của Từ khi giấu chúng sau cơ thể chữ.		

Tôi
 không nó.
 thể Bước
 ngăn cuối
 mình cùng
 lao kìm
 như giữ
 cơn được
 lóc đã
 vào ngăn
 khoảng tôi
 trống không
 rợn đến
 người nổi
 này. với
 Lỗ kiệt quệ rách nát không tới cú
 đen được với vực thăm ao ước sát bên cạnh ngã
 mở vào
 ra vô
 toác tận.
 hoác Tôi
 trước ở
 mặt lại
 tôi bờ
 rộng bên
 hết này
 chiều của
 kích khoảng
 của trống

Tôi	Mặt	
ăn	trời	
gạo	ăn	
từ	tôi	
những	chín	
cây	trong	
lúa	những	
bà	hạt	
cắt	thóc.	
bằng	Mặt	
liềm.	trời	
Thân	vùi	
phận	sâu	
chúng	dưới	
sẽ	ruộng	
không	nước	
giống	chia	
với	làm	
thân	nhieu	
phận	ô	
của	nhỏ.	
những	Mặt	
đồng	trời	
loại	ủ	
được	tôi	
gặt	thành	
bằng	phân	
máy	bón	
gặt	cho	
đập	những	tương lai, chúng sẽ ăn sạch những cây liềm còn lại,
liềm	mâm	
hợp.	lúa	cho đến khi liềm chỉ còn trong các viện bảo tàng.

nào
 khoá được
 ở mở
 một ra
 Không cả.

Mọi con mắt đều nhắm tịt trên những cái miệng mở ngoác.

Não vì
 bộ sao
 nhũn biết nó nằm dưới đáy một dạ dày viêm đến
 và cấp được nhỏ
 tim tính đảm một
 quất căn bảo giọt
 lại bệnh bằng V.rohto
 vì phổ chính vào
 lười biến cuộc những
 biếng của sinh con
 và những tồn mắt
 sợ kẻ dai nhắm
 hãi. căng dẳng để
 Tay thẳng của ổ
 chân trí nam họ khoá
 mềm óc. m d để mở
 nhẽo Trong ô i duy ra.
 chức bộ a đà trì Giác
 năng áo cũng mơ
 duy cà thứ dài
 nhất sa kinh bằng
 là của ấy một
 chờ hoà tụng chai
 nho thượng mãi vodka
 chín. thiếu không đi
 Chùm đủ dứt họng
 nho thứ trong người
 dứt họ một nghiện.
 dứt âm thứ Người
 mãi thăm âm dải
 những chữa nhạc rượu
 giọt bệnh mù tim
 nước cách mị chia
 xanh nuốt một loại nam được mà sự thần diệu khoá
 không vào lỗ khoá ri tét. Từng quả nho nằm mơ một ngày đầu

Tôi vẫn biết hai đùi đã lia khỏi khớp. Tôi rơi cảm thấy may mắn
 rơi trong
 đầu chiếc
 ở quần
 phía bò
 dưới hiện
 chân đại.
 chọc Nếu
 lên không
 trời đã
 hai bị
 tay váy
 rụng chụp
 trước, lên
 ngực đầu.
 vẫn
 có

Tôi rơi không để ý thân mình đã vương lại ở một nơi nào đó.

Đầu
 tôi
 trong
 khi
 tiếp
 tục
 rơi
 tự
 hỏi :
 -lúc
 này
 còn
 có
 thể
 nói:
 “tôi rơi”?
 Tôi
 rơi
 đầu
 vẫn
 ở
 phía
 dưới.
 Không
 nhìn
 thấy
 gì
 nhưng

Tôi là một xứ sở bị khoá chặt trong sự thiếu vắng nỗi sợ.

Không Trách Nhiệm, nàng ngủ vùi từ bao lâu nay, nàng sẽ

sợ thuốc chết nếu

trừ sâu. hùn

Không của hoảng tử

ô nhiệm. Sợ không đến

sợ tham kíp. Bên kia

những độc tài phía lạc sau

hậu. Không rừng những chiếc

sợ lập lại ô như tô con bóng

vet. lộn Không chạy sợ băng

nói và trên làm đại

những lộ, chuyện nghiên

ngớ nát Trách ngân. Nhiệm,

Nỗi sợ đi nàng chết

vắng, nó quá lạc nhẹ

trong rừng thăm tìm hoài không thấy người đẹp

lối nhàng nên

ai phải bản khoản sám hối, cũng không ai để ý rằng từ đây nỗi sợ không trở về nữa.

để

Nhảy múa xung quanh tôi những cơ thể không giới tính.
 Họ cầu tôi sờ vào vùng tương lai mù mịt của họ.
 mời Sâu Họ nắn nì tôi rờ vào vùng tôi trên cơ thể họ.
 tôi hút Xa
 chạm không lạ
 vào thể không
 vùng sờ thể
 không tới. rờ
 giới Nhảy tới.
 tính múa Gương
 của xung mặt
 họ. quanh tôi
 Trong tôi trên
 suốt những những
 không cơ cơ
 thể thể thể
 chạm đây xa
 tới. ắp lạ.
 Nhảy can Không
 múa đảm. giới
 xung Họ tính
 quanh xin tràn
 tôi tôi trề
 những mó hy
 cơ vào vọng
 thể vùng mờ
 tràn can mịt
 trề đảm tương
 hy của lai
 vọng. họ. đây
 Họ Sáng ắp
 mời loáng can
 tôi không đảm.
 đụng thể Những
 vào mó cơ
 vùng tới. thể
 hy Nhảy xa
 vọng múa lạ mang gương mặt của tôi đi mất. Đi mất.
 của xung quanh tôi những cơ thể mang gương mặt của chính tôi.
 họ. Nhảy múa xung quanh tôi những cơ thể tương lai mù mịt.

Tôi tới
 đi mùa
 trên hè
 đường lúc
 với hoàng
 một hôn
 cơ viên
 thể mãn.
 không Tôi
 tôi. sẽ
 Tôi hôn
 đi tôi
 trên nụ
 đường hôn
 với

những sẽ
 dị móc
 vật vào
 góm cơ
 ghiếc thể
 mặt tôi
 đối lũng
 mặt lẳng
 lạnh như
 lũng trên
 thù cái
 địch? mắc
 Tôi áo?
 Tôi

sẽ
 lẳng đang
 lẽ trên
 mủn đường
 ra tới
 thành cuộc
 bụi hẹn
 trong với
 sự chính
 hợp tôi
 nhất ở
 hoàn cuối
 hảo? chân
 Tôi trời.

một
 tôi say
 không đắm
 cơ của
 thể. tình
 Tôi nhân?
 hẹn Tôi
 gặp sẽ
 tôi từ
 ở chồi
 chân hay
 trời bị
 vào chồi
 bảy từ
 giờ

Tôi bỏ một nắm Tù vào chảo, Tù chín đều và toả mùi thơm phức
 Tôi
 pha
 bát
 nước
 chấm
 hạp
 khẩu
 vị
 đúng
 kiêu.
 Nước
 mắm
 đường
 tỏi
 ớt
 chanh.
 Trên
 đĩa
 Tù
 vàng
 rộm
 tôi
 không
 quên
 bày
 vài
 nhánh
 thơm
 mùi
 ngò

tàu. Bữa tối của tôi đã sẵn sàng, chỉ còn thiếu một ít gia vị cảm xúc.
 Thứ này rất hiếm và chỉ có thể tìm trong dạ dày tôi khi Tù đã bị nghiền nát ở đó.

Đêm cắt Nước Giờ lại
 cơ chảy đây trong
 thể từ đâu tôi
 tôi chân là nhưng
 thành tóc tôi ? không
 từng rửa Là biết
 mảnh sạch cơ nơi
 nhỏ từng thể mới
 xiu màu đã thật
 ngàn xương. Tan là
 mảnh Âm rã tôi ?
 rời nhạc nhac Tôi
 nhau luôn ở
 cuối trong trong
 cùng các từ
 chỉ đốt Là
 có xương còn phần
 bộ không lại cắt
 xương còn của ly
 khô cử bộ tán
 và động xương không
 rắn được đang thể
 còn nữa. được kết
 nguyên lau hợp
 vẹn. khô lại
 bằng được.
 âm Có
 nhạc ? thể
 Hay tới
 tôi tận
 đang cùng
 chảy đày
 trong đêm
 nước tôi
 rĩ sẽ
 ra hợp
 từ nhất
 sợ được
 nào? các
 Tôi mảnh
 muốn phân
 ở rã.

Đêm
cuối
tháng.

Mặt
trăng
bị
đuổi
khỏi
giới
hạn.

Đèn
bị
đập
vỡ

vì Trong bóng đen tuyệt đối tôi nhìn thấy chữ bằng ánh sáng của Từ.

ánh
sáng
nhân
tạo
không
giúp
cho
sự
thật
hiển
lộ
và
che
mất
chữ.

Ngày
nhật
thực.

Mặt
trời
bị
nuốt
chửng.

Trong
khoảnh
khắc
bóng
tối
thiên

tạo
che
lấp
mất
sự
thật,
Chữ
được
đốt
cháy
lên
bằng
ánh
sáng
của
Từ.